

Forfatter: Larsen, Karl

Titel: Udrag fra Under vor sidste Krig

Citation: Larsen, Karl: "Under vor sidste Krig", i Larsen, Karl: *Under vor sidste Krig*, Gyldendal, 1897, s. 359. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-larsenk_11-shoot-idm140053903809136.pdf
(tilgået 07. december 2021)

Anvendt udgave: Under vor sidste Krig

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

↪ Nu levede jeg et Herreliv paa Tvendes Minde, strejfede omkring i Moserne og Skovene, spiste Jordbær og hyppede Kartoffler og var en Genstand, som kostede den gamle Husholderske megen Hovedbrud. Der hvilede et mystisk Slør over mig, og hun anstillede forskellige Forsøg baade hos B. og mig for at faa at vide, hvem jeg var og hvor jeg skulde hen. Jeg var jo kommen dumpende ned i Huset midt om Natten, hun havde ikke engang set, om jeg var kommen gaaende eller kørende. Jeg ejede kun én Skjorte, paa den stod der N. N., og B. kaldte mig Vilkens, nej, [360](#) det var til at blive gal over. Tilsidst fik den gamle Sjæl imidlertid Ro; den Dag, jeg rejste, fortalte B. hende under Tavshedsløfte, hvorledes Sagen hang sammen. De otte Dage gik imidlertid og der kom ingen nærmere Efterretninger; da Østerrigerne, efter hvad der fortaltes, arbejdede ivrigt paa Forberedelserne til en Overgang over Lillebelt til Fyen, og jeg nok ønskede at støde til mit Regiment, inden det gik for sig, besluttede jeg at rejse videre og forsøge min Lykke Syd paa. En skøn Morgenstund fik B. altsaa de brune spændt for, og vi begav os ad Vejen til Haderslev. Da vi kom ud paa Landevejen mellem Kolding og Kristiansfeldt, mødte vi det ene Kompagni Pionerer efter det andet, baade Prøjsere og Østerrigere, alle styrende Nord efter. Paa Vejen traf vi ogsaa en General med sin Stab; da vi ikke hilste dem og rimeligvis har forekommet dem mistænkelige, havde vi kun passeret dem et lille Stykke, da en af Officererne kom galoperende tilbage og befalede os at holde. «Wer sind Sie!» raabte han. B. fortalte, at han var en Bonde fra Koldingegnen, der skulde til Haderslev med Smør, men undskyldte sig tillige, at han ikke kunde tale tysk. «Tal De kun dansk», svarede Officeren paa aldeles rent dansk, «det forstaar jeg godt». Han vilde se vore Papirer, men vi havde naturligvis ingen, og B. sagde, at han troede ikke, han behøvede dem for at køre til Haderslev. Officeren erklærede imidlertid, at vi ufortøvet i Haderslev maatte gaa til Herredsfogden og skaffe os Legitimationspapirer, han kom tilbage den samme Vej om Eftermiddagen [361](#) og skulde vel vide at finde os igen. Til Haderslev ankom vi uden videre Uheld, og B. fulgte med mig op til Herredsfogden; efter en Del Besvær og kun derved, at B. gik i Kavtion for mig, fik jeg et Pas lydende paa Kristian August Hansen, hjemmehørende i Odense, der efter at have lært Landvæsnet hos B., ønskede over Liibeck at begive mig hjem, og blev de «respectiven Behorden» anmodede om at hjælpe mig, hvor de kunde. B. kørte snart efter hjem igen, jeg blev i Haderslev til om Aftenen og besaa Byens Mærkværdigheder i Selskab med en prøjsisk Kyrassér. Om Natten kørte jeg med Dagvognen fra Haderslev, kom om Morgen for anden Gang til Flensborg, kørte derfra med Jernbanen over Hamborg til Lubeck, hvortil jeg kom samme Dags Aften.